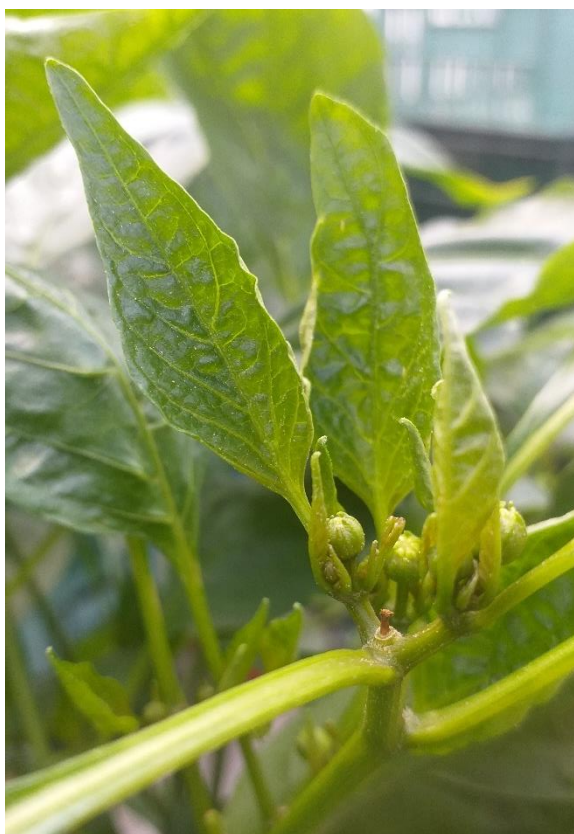

Czas na biotechnologię u papryki!

W Instytucie Ogrodnictwa – Państwowym Instytucie Badawczym z powodzeniem prowadzone są badania nad rozwojem biotechnologicznych metod skracania procesów hodowli nowych odmian, w tym przypadku papryki.

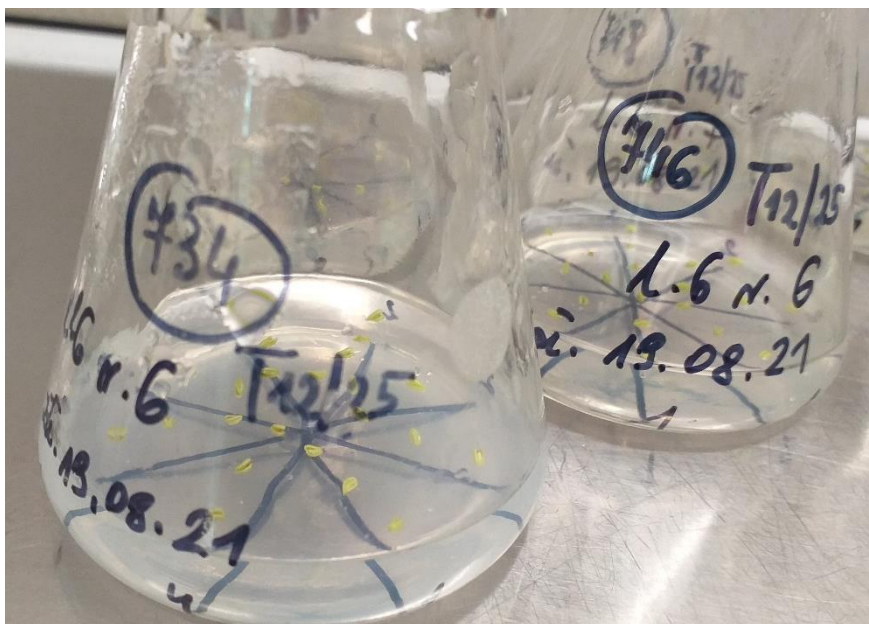

W laboratorium *in vitro* Zakładu Biologii Stosowanej wytwarza się rośliny bezpośrednio z pyłku. Proces, w którym zarodki bez zapłodnienia wytwarzają się na komórkach pyłku nosi nazwę androgenesa *in vitro* (z grec. *andros* – mężczyzna, *genesis* – pochodzenie, a *in vitro* - w szkle).

Z zarodków w szkle regenerowane są rośliny. Pozwala to uzyskać rośliny papryki, które posiadają geny pochodzące jedynie od ojca, a - co ważne - cechy te nie ulegają rozczepieniu (segregacji) w następnych pokoleniach. Z tego powodu są cennym

materiałem do hodowli nowych odmian.

W przypadku tradycyjnej hodowli zapylanie własnym pyłkiem kolejnych pokoleń roślin trwa kilka lat (5-8). Celem jest uzyskanie linii, u których cechy są stabilne. Dzięki zastosowaniu nowoczesnych technik biotechnologicznych

w laboratorium IO-PIB takie same rośliny można uzyskać już w ciągu dwóch lat. Pozwala to skrócić cykl hodowlany, a to z kolei przyspiesza hodowlę i pozwala na oszczędności w wymiarze finansowym, a co ważne jest to metoda przyjazna dla środowiska.

Fotografie przedstawiają proces preparowania pylników papryki z pąków i wykładania ich na sztuczne podłoża hodowlane w kolbkach, rośliny donorowe papryki (dawcy pylników).

Materiał prasowy Instytutu Ogrodnictwa – Państwowego Instytutu Badawczego w Skierniewicach